

Isus – prijatelj

Zgoda iz Isusova života, koju nam prenosi današnje Evanđelje (Iv 11), život – smrt – uskrsnuće Lazarovo, zapravo je priča o jednom prijateljstvu. Isusov prijatelj Lazar nalazi se na umoru, a sestre njegove Marta i Marija žurno poručuju Isusu da dođe što prije. No događa se nešto vrlo čudno. Isus kao da ne žuri pohoditi Lazara, te odgađa put do mjesta u kojem je živio. U trenutku kada Isus dolazi u Betaniju ima što vidjeti. Njegov je prijatelj Lazar već četiri dana u grobu. Njegovo tijelo već zaudara. Marta i Marija, jedna nakon druge, opominju Isusa: „Gospodine, da si bio ovdje, brat moj ne bi umro.“ Logički se pitamo zašto je Isus pomalo ravnodušan prema Lazarovom stanju. Isus ne samo da ne kreće odmah prema Betaniji, već i dolazi prekasno. Ipak biblijski tekst nam više puta pokazuje kako je Isus žalostan što je svoga prijatelja pronašao mrtvoga (*„potresen u duhu i uzbuđen“* Iv 11,33; *„I zaplaka Isus“* Iv 11,35; *„ponovno potresen“* Iv 11,38).

Možemo protumačiti ovaj neobični trenutak na način da povežemo Isusovo prijateljstvo i Lazarovu smrt. Isus je jedinstven prijatelj. On se pokazuje takvim kada je najteže, kada su sve druge opcije propale. Isus je jedini koji može povratiti ponovno u život. Ovdje se želi reći da je prijateljstvo koje nam nudi Isus posebno i tiče se najdubljih i najdramatičnijih stvari našega života. Narodna mudrost kaže da se u muci prepoznaje pravi prijatelj. Isus je taj Lazarov pravi prijatelj koji dolazi baš onda kada mu je potrebno, kada je ovaj drugi mrtav, kada zaudara, kada su ga svi prekrížili, počevši od vlastitih sestara („Gospodine, već zaudara. Ta četvrti je dan.“). Isus nas nikada ne zaboravlja. Ne postoji tama koju Isus ne može prosvijetliti, kamen sa srca koji ne može odvaliti. Tamo gdje smo mi najjadniji, gdje nitko drugi nema pristupa, gdje vlada mrkli mrak kao u grobu, tamo dolazi Krist i zove nas van na svjetlo: *„Lazare, izlazi“* (Iv 11,43).

Ova nam razmišljanja pomažu da uočimo kvalitetu Isusovog prijateljstva. Tamo gdje On dođe, tamo se događa život. Isus je donositelj života, svjetla i radosti. Samo on! Kako se ovdje dobro uklapaju one riječi koje je Sveti Otac Benedikt XVI na početku svog pontifikata uputio mladima: „Ne bojte se Krista! On ne oduzima ništa, a sve daje. Tko se predaje njemu dobiva za uzvrat stotruko. Da, otvorite, štovite, širom otvorite vrata Kristu i naći ćete pravi život“.

Vič. Borna Puškarić
10.04.2011.